

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția **00409 / 18.01.2018** și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work
OS OLARU, Codruț. <i>Particularitățile criminalității organizate în România</i> . București: Hamangiu. 2014. Sursa suspiciunii: Emilia Sercan / 14 ianuarie 2018 / www.pressone.ro .	OA PREDĂ, Costel. Spălarea banilor – fenomen economico-financiar și valutar. <i>Forum criminalistic</i> . Nr.3. 2008. pp.9 - 20. ISSN : 1844-2641.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P01: ¹	p.246:04 - p.247:26
P02:	p.247:27 - p.247:32
P03:	p.247:36 - p.248:26
p.009:11 - p.010:29	p.010:38 - p.011:01
p.011:29 - p.011:07	
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipele Indexului Operelor Plagiate în România

¹ Pn este numărul piesei de creație care constituie obiectul preluării neconforme / Pn is the number of the creative piece, object of the non-conforming takeover.

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii².

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care³:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioanată de plagiat⁴:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioanată de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioanate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioanată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioanate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioanată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

² Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

³ ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

⁴ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

FORUM CRIMINALISTIC

**REVISTĂ DE INFORMARE ȘI OPINII DE SPECIALITATE
REALIZATĂ DE CATEDRA DE CRIMINALISTICĂ
DIN CADRUL
ACADEMIEI DE POLIȚIE "ALEXANDRU IOAN CUZA"**

ISSN : 1844-2641

NUMĂRUL 3/2008

Editura ESTFALIA, București

Directorul publicației:
Prof.univ.dr. Luca Iamandi
Rectorul Academiei de Poliție "A.I. Cuza"

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC

Președintele consiliului științific
dr. Constantin Bălăceanu-Stolnici
Membru de onoare al Academiei Române

MEMBRI

Prof.univ.dr. Mihai Bădescu
Prof.univ.dr. Georgeta Ungureanu
Prof.univ.dr. Florin Coman
Prof.univ.dr. Vasile Bercheșan
Col.(r) Valeriu Manea
Cms.șef Alexandru Petrușan
Ing. Dan Lungu

Prof.univ.dr. Vlad Barbu
Prof.univ.dr. Țuțu Pișleag
Conf.univ.dr. Verginel Lozneanu
Conf.univ.dr. Costică Păun
Cms.sef Viorel Coroiu
Lect.univ.drd. Marin Ruiu
Conf.univ.dr. Gabriel Olteanu

COMITETUL DE REDACTIE:

Senior editor:
Cms.sef Horațiu Mândășescu

Redactor-șef:
Prep.univ.Georgică Panfil

Redactori:
Asist.univ.drd. Horia Rață
Prep.univ.drd. Cezar Cioacă
Asist.univ.Cătălin Toader
A.s.p. Florin Fircă
Roxana Barbu

SPALAREA BANILOR - FENOMEN ECONOMICO - FINANCIAR SI VALUTAR

drd. Preda Costel
Inspectoratul General al Poliției Române

Keywords: money laundering, organized crime, insider trading, bribery, illegal profits.

Illegal arms sales, smuggling, and the activities of organised crime, including for example drug trafficking and prostitution rings, can generate huge amounts of proceeds. Embezzlement, insider trading, bribery and computer fraud schemes can also produce large profits and create the incentive to "legitimise" the ill-gotten gains through money laundering.

P01 Noul mileniu a adus nu doar o accentuata globalizare a pietelor lumii dar si o adancire fara precedent a interdependentelor existente intre economiile nationale. Evident, aceste procese au favorizat dezvoltarea economiei mondiale dar si a crimei organizate transnationale si terorismului. Cresterea neincetata a volumului capitalurilor obtinute in urma activitatilor specifice crimei organizate a determinat o crestere a necesitatii reciclarii acestor fonduri astfel incat s-a ajuns la situatia ingrijoratoare ca liderii lumii interlope si operatorii implicati in spalare de bani sa poata controla si influenta in unele tari ale lumii sectoare importante din economie, finante, politica si administratie. Spalarea banilor proveniti din activitati ilegale afecteaza in mod direct liberul acces la investitii, afecteaza piata muncii legale, desfacerea, consumul dar si productia propriu-zisa.

Problema spălării banilor a fost abordată, în mod organizat, în conținutul Convenției Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, care a fost adoptată la data de 20 decembrie 1988, la Viena, în contextul sensibilizării comunității internaționale pentru combaterea traficului de droguri. Părțile semnatare acestei convenții, fiind conștiente că traficul ilicit reprezintă o sursă de câștiguri financiare considerabile, care permit organizațiilor criminale transnaționale să penetreze și să corupă structurile de stat, activitățile comerciale și financiare legitime, cât și societatea la toate nivelurile sale, au adoptat primele măsuri de împiedicare a acțiunilor de reciclare a fondurilor provenite din comerțul cu droguri.

În foarte scurt timp, sursele de bani murdari, la fel și posibilitățile de reciclare a acestora, s-au extins și astfel importante venituri provenind în principal din activități componente ale economiei subterane sunt infiltrate prin diverse metode în economia reală.

Desigur „spălarea banilor” nu este o activitate nouă, tendința de ascunde originea ilicită a unor sume și de a conferi acestora o aparentă legalitate și implicit onestitate și respectabilitate posesorilor acestor sume, are origini vechi. Pot fi amintiți

În acest context negustorii și cămătarii din Evul Mediu care, pentru a ascunde dobânzile primite pentru împrumuturile ce le atribuiau, în condițiile în care biserica catolică interzisesse cămătăria, apelau la o gamă variată de trucuri financiare, care corespund în mare parte și azi tehnicilor de reciclare a fondurilor. Termenul de spălare a banilor a început să fie folosit în anii 1920 când în SUA unele grupuri infracționale (foarte cunoscuți ar fi Al Capone și Bugsy Mbran) au deschis spălătorii, fie auto, fie de rufe, care aveau rolul de a spăla banii murdari, în fapt să și justifice banii proveniți din diverse activități criminale. Probabil că tocmai de la aceste activități a rămas și denumirea de money laundering (spălarea banilor) care în timp a căpătat și o consacrare juridică. În zilele noastre, acestui scop îi folosesc restaurantele fast-food, cazinourile și societățile comerciale ce au la bază numerarul.

Transparența și starea de sănătate a piețelor financiare sunt elemente cheie în funcționarea eficientă a economiilor dar ele pot fi periclitate prin fenomenul spălării banilor. Obținerea „banilor negri”, în principal din economia subterană și corupție, este în general o activitate unanim condamnată, în toate statele lumii, dar procesul de reciclare a fondurilor, prin aspectul inofensiv pe care îl îmbracă, poate scăpa atenției mai ales pe fondul concurenței dure existente pe piața internațională a capitalurilor.

Spălarea banilor este un proces complicat care parcurge mai multe etape și implică multe persoane și instituții. Reciclarea fondurilor este un proces complex prin care veniturile provenite dintr-o activitate infracțională sunt transportate, transferate, transformate sau amestecate cu fonduri legitime, în scopul de a ascunde proveniența sau dreptul de proprietate asupra profiturilor respective. Necesitatea de a recicla banii decurge din dorința de a ascunde o activitate infracțională. Este cea mai periculoasă componentă a economiei subterane și cuprinde: activitățile de producție, distribuție și consum de droguri, traficul de arme, traficul de materiale nucleare, furtul de automobile, prostituția, traficul de carne vie, corupția, șantajul, falsificarea de monede sau alte valori, contrabanda, etc.

Faptele în sine presupun o încadrare strict juridică, dar analizându-se la nivel de fenomen, se constată că pericolul social recunoscut de societate este dublat de un pericol economic, la fel de grav, chiar dacă este mai puțin evident și studiat.

Activitățile criminale, precum traficul de droguri, de armament, de material nuclear, sunt o realitate pe care o sesizăm destul de des prin intermediul unor știri de senzație dar în spatele acestor activități circulă sume uriașe, generatoare de adevărate fluxuri economice financiare.

P02 O caracteristică de asemenea importantă, a activității criminale este caracterul organizat transfrontalier, putându-se astfel concluziona că principalele legături în plan internațional ale economiei subterane sunt cele generate de criminalitatea organizată. Scopul tuturor acestor acțiuni este, în mod evident,

obținerea unor venituri importante și plasarea lor în economia oficială. Motivele care stau la baza criminalității organizate pot fi uneori de natura politică, religioasă, dar, chiar și în aceste cazuri, este vorba de o interfață, crima organizată având în mod evident tendințe de suprapunere cu economia subterană dându-i acesteia un caracter organizat, preluând disponibilitățile financiare și oportunitățile create de alte activități componente.

În analiza celorlalte componente ale economiei subterane s-au întâlnit situații a căror încadrare în această structură este făcută întrucâtva la limită funcție de o anumită conjunctură, disfuncțiile pe care respectivele activități le pot genera economiei sunt minime iar posibilitățile de integrare în economia oficială sunt reale. Spre deosebire de aceste situații, activitățile incluse în sfera criminalității sunt în mod evident distructive.

Este suficient contactul cu formele de manifestare a economiei oficiale pentru a amplifica dezechilibre economice și pentru a genera cheltuieli uriașe în scopul combaterii fenomenului în sine sau a efectelor sale. În mod particular, se impune a fi menționată operațiunea de transfer a sumelor obținute ca urmare a activităților criminale în economia oficială, activitate cunoscută sub denumirea de spălare a banilor. Istoria scurtă a acestui concept are ca origine creșterea fenomenului de trafic de droguri la nivel internațional și, în consecință, spălarea banilor este operațiunea ce urmărește plasarea sumelor astfel obținute în activități economice licite.

În prezent, nevoia de spălare a produselor rezultate din infracțiuni, pentru a ascunde originea lor criminală, este legată de o gamă largă de activități criminale.

Acest fenomen de plasare în economia oficială a banilor proveniți din activitatea criminală a cuprins în jocul său importante segmente ale sistemului financiar bancar internațional.

Pericolul generat de această situație este unul major, chiar dacă datorită unor interese imediate se încearcă minimalizarea sa.

P03 Pătrunderea masivă a banilor negri în circuitele financiare oficiale poate permite reprezentanților criminalității organizate accesul la deciziile importante ce vizează funcționarea economiei mondiale. Consecințele pătrunderii capitalului obținut din activități criminale în economia reală sunt similare efectelor devastatoare ale poluării pentru natură și pot avea efect ireversibil.

În cadrul activităților infracționale, numerarul este principalul mijloc de schimb. Strategiile de spălare a banilor includ tranzacții care, prin volum, sunt foarte profitabile și atractive pentru instituțiile financiare legale. Spălarea banilor orientează banii dintr-o economie ilegală și îi plasează în investiții binevenite în economia legală.

Cele două elemente majore ale procesului de recidare de fonduri sunt: ascunderea veniturilor ilicite și convertirea lor în bani, în scopul de a le ascunde proveniența.

Definirea acestui fenomen s-a reușit prin explicarea în câteva cuvinte a modului de acțiune și a scopului operațiunilor de spălare a banilor, care în timp, prin semnarea și ratificarea „Convenției Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope” de la Viena din anul 1988 a dobândit caracter de lege în cele mai multe din statele lumii : spălarea banilor presupune conversia sau transferul de bunuri în scopul de a disimula sau deghiza originea ilicită a acestora.

Detaliind această definiție, prin analiza fenomenului din punct de vedere economic, spălarea banilor presupune ansamblul de tehnici și metode economice și financiare prin care banii sau alte bunuri obținute din activități ilicite, frauduloase, precum economia subterană sau corupția, sunt desprinse de originea lor, pentru ca apoi să li se dea o aparentă proveniență justificată legal și economic, în scopul investirii lor în economia reală.

Astfel, în art. 23 din Legea 656/2002 modificată se dispune:

Constituie infracțiune de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

Tentativa se pedepsește.

Coroborând dispozițiile art.23 din Legea nr.656/2002 precum și ale art.268 din noul Cod Penal cu cele ale art. 6-7 din Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate se poate afirma cu privire la sensul dat de legiuitor termenilor folosiți în cadrul acestor legi :

-potrivit art.2 lit. d din Convenție, termenul de bunuri înseamnă orice fel de bunuri, corporale sau incorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și actele juridice ori documentele care atestă proprietatea asupra acestor bunuri sau alte drepturi referitoare la ele; este evident că în conceptul de bunuri sunt incluse și banii;

-ca urmare în art. 2 lit. h din Convenție se definește expresia “infracțiunea principală” ca fiind orice infracțiune în urma căreia rezultă un produs susceptibil de a deveni obiectul unei infracțiuni de spălare a produsului infracțiunii, reglementate de art. 6 din Convenție.

Cum nici Legea nr. 656/2002 și nici noul Cod penal nu precizează sfera infracțiunilor din care provin bunurile ce fac obiectul spălării, în modalitățile